

[Lysholt Hansen.]

nisteren, hvor langt han er kommet i sine overvejelser af mit forslag om, at man udbetalte kommunerne de sociale ydelser, som staten alligevel skal refundere med 100 pct., løbende fra måned til måned på grundlag af de budgetter, kommunerne indsendte. Det ville være en god og en ordentlig måde at behandle kommunerne på og ville løse problemet, og jeg hører meget gerne, hvilket resultat ministeren er kommet til.

Jeg synes også, det er værd at nævne, at kommunerne pr. 31. december havde statskatterestancer under inddrivelse, restancer, som kommunerne skal indbetale løbende efter faste terminer til staten, til et beløb af lige knap en milliard kr. for blot 951 kommuners vedkommende, og selv om der er givet kommunerne henstand til 15. marts med betaling af $\frac{1}{3}$ af statsskatten for julekvartalet, så er det dog et meget, meget stort beløb, kommunerne på denne måde må forudbetale til staten.

Der er altså for mig at se ikke nogen grundelse for de stærke bebrejdelser mod kommunerne, fordi de går på lånemarkedet, som specielt økonomiministeren så ofte og senest i den økonomiske årsoversigt har rettet mod kommunerne. Havde de ikke haft så store udlæg for staten, ville de lettere selv have kunnet klare at finansiere de mange opgaver, vi bl. a. her i tinget pålægger dem.

Lad mig også nævne finansministerens ændringsforslag, der viser, at den del af kildeskatteprovenuet, der svarer til kommuneskat og kirkelige afgifter, i finansåret 1970-71 nu viser sig at stige med 760 mill. kr., et beløb, som kommunerne først får tilbage fra staten den 1. november 1971. Det kan være et spørgsmål om fortolkning af kildeskattelovens § 64, om kommunerne bør vente så længe med at få disse penge tilbage; men efter det møde, vi har haft med finansministeren, er det i hvert fald klart, at han ikke ønsker at fortolke paragraffen til kommunernes fordel.

Efter at vi har fået de sidste ændringsforslag, skulle vi jo normalt have et nogenlunde realistisk billede af såvel udgifter som indtægter på finansloven for 1970-71, og resultatet er altså et kasseoverskud på 1,686 milliard kr. Men jeg beklager at måtte sige, at vi ikke tror på, at det er lykkedes at få det reelle billede frem af den finanspolitiske

stramning, der ligger i finanslovsforslaget. Som baggrund for bedømmelsen har vi nu også fået årsoversigten fra regeringens økonomiske sekretariat, og selv om vi har hørt rygter om, at oversigten er blevet kraftigt censureret, hvilket kan gøre det vanskeligt at konstatere, hvor det er uvildige økonomer, der udtaler sig, og hvor det er regeringen, så indeholder årsoversigten dog mange faktiske oplysninger.

Først et par ord om kasseoverskuddet, der altså nu er oppe på ca. 1.700 mill. kr. Det er jo ganske nær ved det beløb, socialdemokratiet hele tiden har ment var det sandsynlige efter en realistisk bedømmelse af den hårdhændede skatteudskrivning, regeringen har pålagt befolkningen. Men allerede nu kan vi konstatere, at kasseoverskuddet efter alt at dømme bliver langt over de ca. 1.700 mill. kr. Den beregning, man har foretaget af B-skatteydernes og specielt de selverhvervendes skat, hviler jo på, at de selverhvervende har opgivet samme indtægt som i 1968, og det skulle betyde, at de erhvervsdrivende udskyder en skat på ca. $2\frac{1}{2}$ milliard kr. til næste år. Sådan tror vi ikke at de faktiske forhold er, og derfor mener vi også, det er forkert, at finansministeren i sit indtægtsskøn regner med, at forholdene er sådan. I de fleste tilfælde må de erhvervsdrivende have opgivet større indkomst på forskudsskemaet end 1968-indkomsten. Det fremgår alene af årsoversigten, hvor vi kan læse, at indtægtsstigningen for selvstændige landmænd har været godt 25 pct., at indtægtsstigningen for erhvervsdrivende i byerhvervene ligger på godt 11 pct. i 1969, og det står i den økonomiske årsoversigt, at man forventer, at der også i indeværende år for disse grupper vil komme en stigning, selv om man ikke påregner, at den bliver så stor, som den var i 1969. Da disse skatteydere ligesom alle andre fik pålagt ved forskudsangivelsen at angive deres forventede indtægt i 1970, så må der altså alene her ligge en så betydelig merindtægt for staten, at kasseoverskuddet realistisk bedømt vil være oppe på i hvert fald ca. 2 milliarder kr., og så er der endda ikke taget hensyn til regeringens nyeste strammingspåfund, nemlig igangsætningsstoppet for statslige arbejder og kvælning af kommunernes muligheder for at foretage nye investeringer. Finansministeren har i går meddelt fi-